

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/283/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117214802
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5117214802.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvety Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobkyne: Ing. Z. H. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, XXX XX B., proti žalovanému: Mgr. H. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. X. XX, XXX XX B., zastúpenému JUDr. Ľubošom Danišom, advokátom so sídlom R. X, XXX XX R. D., o vyslovenie súhlasu so zápisom v katastri nehnuteľností, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 7C/28/2017-46, zo dňa 25. júna 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 7C/28/2017-46 zo dňa 25. júna 2018
p o t v r d z u j e .

Žalovaný m á voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu (veta prvá výroku). Zároveň priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobkyni v celom rozsahu (veta druhá výroku).
2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa svojou žalobou zo dňa 26.04.2017 domáhala, aby súd vydal rozsudok, ktorým by udelil za žalovaného súhlas so zápisom spoluvlastníctva žalobkyne k nehnuteľnostiam vedeným na liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXXX pre k.ú. B., a to konkrétne k zápisom u LV XXXX v časti LV B priestor č. X-X a podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel pozemku 14658/46922, priestor XX-X, X.poschodie a podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel pozemku 15961/46922.
3. Na základe vykonaného dokazovania mal prvoinštančný súd preukázané, že sporové strany sú manželia. Manželstvo uzatvorili dňa XX.XX.XXXX pred matričným úradom H. B..
4. Z výpisu z LV č. XXXX pre k.ú. B. súd zistil, že je na ňom zapísaná parcela číslo 226 o výmere 418 m2 zastavané plochy a nádvoria, stavba - dom číslo súpisné XXX na parcela č. 226, v časti byty a nebytové priestory je zapísaný byt č. X vo vchode X na X. poschodí, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku vo výške 16303/46922, nebytový priestor č. X-X vo vchode číslo X na prízemí, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku vo výške 14658/46922 a nebytový priestor č. XX-X vo vchode X na X. poschodí, spolu s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku vo výške 15961/46922. Ako výlučný vlastník bytu a nebytových priestorov vedených na predmetnom liste vlastníctva je zapísaný žalovaný. Ako titul nadobudnutia pri byte je uvedená Kúpna zmluva pod číslom V 660/02 a ako titul nadobudnutia pri nebytových priestoroch je uvedená v oboch prípadoch Kúpna zmluva č. V 4148/10 zo dňa 15.07.2010.
5. Listom zo dňa 20.03.2017 adresovaným Okresnému úradu Žilina, odboru katastrálnemu podala žalobkyňa návrh na doplnenie zápisu na LV č. XXXX v k.ú. B. a to v časti B-nebytový priestor č. X-X,

X..poschodie, priestor č. XX-X a príslušný spoluvlastnícky podiel k pozemku a spoločným častiam a zariadeniam domu, ktorý odôvodňovala tým, že tento zápis je neúplný, pretože zapísaný Mgr. H. H. odkúpil v čase, keď mali uzavreté manželstvo a to konkrétne predmetné nehnuteľnosti (mimo byt č. X) na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod č. V 4148/10. V čase podpisu kúpnej zmluvy a povolenia vkladu mala žalobkyňa so žalovaným platne uzatvorené manželstvo, čo preukazovala výpisom z Matriky H. B. sobášnym listom. Žalobkyňa preto žiadala vykonať zápis na LV v časti B-nebytový priestor, účastník právneho vzťahu Mgr. H. H. a Ing. Z. H. L. v 1/1 (BSM). V ostatných častiach uviedla, že zápis na LV č. XXXX zostáva nezmenený.

6. Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor listom zo dňa 29.03.2017 nazvanom Výzva - odstránenie nedostatkov, zaslal žalobkyňi späť listinu - žiadosť o doplnenie zápisu manželky do BSM LV č. XXXX v k.ú. B., nakoľko zápis nie je možný z nasledovného dôvodu: K zápisu listiny do katastra nehnuteľností je nutné doložiť súhlas manžela so zápisom manželky na nehnuteľnosť z dôvodu nadobudnutia do BSM. Uvedené nedostatky je potrebné odstrániť v lehote 30 dní odo dňa doručenia tejto výzvy.

7. Listom zo dňa 06.04.2017, podaným na pošte dňa 07.04.2017, žalobkyňa vyzvala žalovaného na podpis prehlásenia - súhlasu, pre účely zápisu v katastri nehnuteľností na majetok do BSM. Prílohou listu bolo čestné prehlásenie - súhlas so zápisom do katastra nehnuteľností s pretlačeným textom a uvedením mena žalovaného. Z textu prehlásenia vyplýva udelenie súhlasu so zápisom v katastri nehnuteľností na dotknuté nehnuteľnosti a potvrdenie, že nehnuteľnosti strany sporu nadobudli počas manželstva a patria do BSM. Uvedená zásielka sa žalobkyňi vrátila z pošty s oznámením, že nebola prevzatá v odbernej lehote, s pečiatkou pošty dňa 19.04.2017.

8. Okresný úrad Žilina, katastrálny odbor listom zo dňa 13.03.2018 vo veci vrátenia listiny oznámil žalobkyňi, že na základe jej žiadosti o doplnenie zápisu vlastníka na LV č. XXXX v k.ú. B. nie je možné tento zápis vykonať, nakoľko jej bola zaslaná výzva zo dňa 29.03.2017 na doloženie súhlasu manžela o zápis manželky na základe BSM na priestor č. X-X, podiel na spoločných častiach zariadeniach domu a pozemku - 14658/46922 na nebytový priestor č. XX-X, X. poschodie, podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu a pozemku - 15961/46922 s tým, že do dnešného dňa nebol tento zápis doplnený a listinu vracajú ako nezapísateľnú.

9. Vychádzajúc z ust. § 137 písm. a) CSP, § 229 CSP, ako aj článok 13 ods. 1 písm. a) Ústavy SR (citovaných v napadnutom rozhodnutí) súd prvej inštancie žalobu žalobkyne zamietol.

10. Zdôraznil, že sporové konanie je ovládané zásadou dispozičnou, podľa ktorej platí, že súd je viazaný žalobou, teda tým, ako žalobca vymedzil predmet konania; nárok uplatnený žalobou je vymedzený opísaním rozhodujúcich skutkových okolností a žalobným návrhom (petitom).

11. S prihliadnutím na to, ako a čím žalobkyňa v prejednávanej veci vymedzila skutkový rámec, z ktorého vyvodzovala rozsudochý návrh, je zrejmé, že sa svojou žalobou domáhala, aby bol v danom prípade súdnym rozhodnutím nahradený prejav vôle - súhlas žalovaného so zápisom spoluvlastníctva žalobkyne k predmetným nehnuteľnostiam v katastri nehnuteľnosti na príslušnom LV. Žaloba podľa ust. § 229 CSP má charakter žaloby na splnenie povinnosti podľa § 137 písm. a) CSP. Rozsudok ukladajúci vyhlásenie vôle ukladá strane povinnosť uzavrieť nejakú zmluvu, či povinnosť uskutočniť nejaký právny úkon a časovým okamihom právoplatnosti nahrádza tento prejav vôle. Splnenie povinnosti môže vyplývať zo zákona, z právnych vzťahov, vrátane vzťahov deliktých, z medzinárodného, európskeho práva, atď.

12. Na základe zisteného skutkového stavu konajúci súd dospel k záveru, že hmotnoprávna povinnosť žalovaného udeliť súhlas so zápisom spoluvlastníctva žalobkyne do katastra nehnuteľnosti pre žalovaného nevyplýva zo žiadneho hmotnoprávneho predpisu. Ani skutočnosť tvrdená žalobkyňou, že predmetné nehnuteľnosti boli nadobudnuté počas trvania manželstva sporových strán nezakladá povinnosť žalovaného udeliť súhlas k zápisu spoluvlastníctva žalobkyne do katastra nehnuteľností. Žaloba žalobkyne preto nemôže byť dôvodná.

13. V závere súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa v danom prípade nezvolila správny spôsob pre uplatňovanie svojho nároku. Mala totiž podať na súd iný typ žaloby. Žalovaný nadobudnutie vecí do BSM rozporoval. Zároveň konajúci súd akcentoval, že napriek tomu, že oznámil sporovým stranám, že nadobudnutie predmetnej veci do BSM je medzi stranami sporné, oznámil im predbežné právne posúdenie veci, ktoré dôkazy vykoná a zároveň ich poučil o sudcovskej koncentrácii konania a vyzval ich, aby uplatnili prostriedky procesného útoku a obrany do konca pojednávania, ani jeden právny zástupca sporových strán iné prostriedky procesného útoku a obrany ako tie, ktoré predložili pred pojednávaním, do konca pojednávania pred okresným súdom neuplatnil.

14. Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil aplikáciou ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a priznal žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, nárok na náhradu trov konania v

celom rozsahu voči žalobkyni, ktorá vo veci úspech nemala s tým, že o výške tejto náhrady trov
konania rozhodne súd postupom podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia,
ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

15. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá sa domáhala, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že jej žalobe v celom rozsahu vyhovie, alternatívne navrhla jeho zrušenie odvolacím súdom.

16. Podľa jej názoru sú v danom prípade naplnené odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP.

17. Primárne namietala, že súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného. V dôsledku toho právny zástupca žalobkyne nemohol žalovanému položiť otázky, t.j. nemohol sa ho spýtať, prečo ako adresát neprevzal predžalobnú výzvu žalobkyne na udelenie súhlasu so zápisom jej spoluvlastníctva v katastri nehnuteľností a či aj naďalej odmieta udeliť žalobkyni písomný súhlas so zápisom jej podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností, ktorá je presne špecifikovaná v petite žaloby.

18. Nadväzne odvolateľka namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných (predložených) dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Podľa jej názoru skutkové tvrdenia žalobkyne boli v konaní v celom rozsahu preukázané právne relevantnými dôkazmi. Naopak tvrdenia žalovaného neboli doložené žiadnymi právne relevantnými dôkazmi ani v jednom prípade. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 05.12.2017, doručenom súdu dňa 06.12.2017, napr. uvádza: „nehnuteľnosť kupoval žalovaný, a to prostredníctvom... zápisom na LV“, a to sa týka aj ďalších skutkových tvrdení žalovaného uvedených v predmetnom vyjadrení.

19. Naviac, okresný súd nesprávne právne posúdil vec v bode 24. na strane 5 jeho rozhodnutia, kde uviedol, že nadobudnutie do BSM žalovaný rozporoval. Takýto záver však podľa názoru žalobkyne odporuje tvrdeniu žalovaného v jeho vyjadrení, ktorý uviedol: „Zvyšnú časť nehnuteľností síce nadobudol po uzavretí manželstva,...“. S poukazom na § 143 Občianskeho zákonníka teda právne posúdenie je teda zrejmé, že žalovaný de facto aj de iure uznal, že to, čoho sa žalobkyňa domáha zapísať v katastri nehnuteľností, patrí do BSM obidvoch strán sporu. Svoj záver pritom žalobkyňa podporila doslovným znením ust. § 143 Občianskeho zákonníka.

20. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Súčasne žiadal, aby uložil žalobkyni nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania.

21. Zotrval na svojej doterajšej argumentácii prezentovanej v prvoinštančnom konaní. Žalobu tak, ako bola koncipovaná a podaná žalobkyňou na súd v tejto veci, označil za právny nezmysel s tým, že petit žaloby je absolútne nevykonateľný. Súd totiž nemôže nahradiť slobodnú vôľu človeka s výnimkou prípadov, keď to výslovne stanovuje zákon, alebo v prípade, ak by sa k tomu zaviazali zmluvné strany (napr. v prípade porušenia zmluvy o budúcej zmluve, môže byť vôľa účastníka zmluvy nahradená súdnym rozhodnutím). Súd však nemôže žalovaného žiadnym spôsobom prinútiť a nahradiť jeho slobodnú vôľu pri udelení súhlasu so zápisom spoluvlastníckeho práva v katastri nehnuteľností. Takýmto rozhodnutím by totiž súd zasiahol do jeho základných ľudských práv. Za skutkového stavu zisteného okresným súdom je žaloba právnym nezmyslom a žalovaný sa preto stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie. Dôvody, ktoré uvádza odvolateľka vo svojom opravnom prostriedku (odpoveď žalovaného na otázku, prečo neprevzal predsudnú výzvu, atď.), sú vzhľadom na vyššie uvedené podľa názoru žalovaného irelevantné.

22. K tomuto vyjadreniu žalovaného žalobkyňa nepodala odvolaciu repliku.

23. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP vo veci samej (veta prvá výroku), ako aj v závislej (druhej vete) výroku o trovách prvoinštančného konania ako vecne správny potvrdil.

24. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o žalobe žalobcu, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 až § 222 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň

poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

25. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolacie námietky žalobcu formulované v podanom opravnom prostriedku, pričom sa v zmysle princípu neúplnej apelácie nezaoberal inými prípadnými pochybeniami okresného súdu.

26. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (§ 185 ods. 1 CSP), a nie strán sporu. Odvolacie námietky žalobkyne k spôsobu vyhodnotenia dokazovania okresným súdom z uvedených dôvodov krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol a ku svojim záverom dospel v kontexte všetkých vykonaných dôkazov.

27. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza:

29. Ustanovenie § 137 CSP zakotvuje pozitívno-právne členenie súkromnoprávných žalôb na viaceré druhy, a to okrem iných aj žalobu o splnenie povinnosti. Žaloby na plnenie upravené v ust. § 137 písm. a) CSP sú najčastejším druhom civilných žalôb. Splnenie povinnosti môže vyplývať zo zákona, z právnych vzťahov, vrátane vzťahov deliktných, z medzinárodného, európskeho práva, atď. Zákonodarca v dôvodovej správe k uvedenému zákonnému ustanoveniu uvádza, že nemá zmysel špecifikovať hypotézu právnej normy, z čoho povinnosť vyplýva (ako tomu bolo v predchádzajúcej právnej úprave). Predmetom civilného sporového konania je v konaní uplatnený nárok (procesný nárok), ktorý vymedzuje žalobca, a to nielen určením predmetu, teda žalobného petitu, ale aj určením rozhodujúcich skutočností, o ktoré svoje tvrdené právo opiera. Úlohou súdu je skúmať, či platné právo umožňuje, aby na základe skutkového stavu tvrdeného žalobcom mohlo byť žalobe vyhovené. Žalobný dôvod predstavuje existenciu konkrétneho hmotnoprávného vzťahu medzi sporovými stranami, z ktorého vzišlo ohrozenie alebo porušenie subjektívneho práva tvrdeného žalobcom. Ak napríklad medzi sporovými stranami existuje hmotnoprávny záväzkový vzťah, žalobným dôvodom bude ten segment obsahu tohto obligačného vzťahu, z ktorého žalobca vyvodzuje svoj žalobný návrh. Žaloby nahrádzajúce vyhlásenie vôle súdna prax odjakživa považuje za žaloby na plnenie (pozri napr. R 42/1965, 3 Cz 53/73). Aby súdne rozhodnutie bolo schopné takéhoto nahradenia, musí sa v ňom ukladať povinnosť prejavu vôle (§ 229 CSP). Tzn. petit žaloby musí smerovať k tomu, aby súd uložil žalovanému povinnosť prejať (vyhlásiť) vôľu.

30. Tak, ako správne konšatoval okresný súd v napadnutom rozhodnutí, rozsudky ukladajúce vyhlásenie vôle sú typicky rozsudky, ktoré ukladajú povinnosť uzavrieť nejakú zmluvu, či povinnosť uskutočniť nejaký právny úkon. Zároveň je správny aj záver súdu prvej inštancie, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť žalovaného udeliť žalobkyňi súhlas, aby bola na príslušný list vlastníctva vedený v katastri nehnuteľností zapísaná ako bezpodielová spoluvlastníčka sporných nehnuteľností. Ani skutočnosť, že predmetnú nehnuteľnosť nadobudol žalovaný počas trvania ich manželstva, nezakladá automaticky povinnosť žalovaného udeliť žalobkyňi súhlas na zápis jej spoluvlastníctva do katastra nehnuteľností. Takáto povinnosť žalovanému nevyplýva ani z ust. § 143 Občianskeho zákonníka, ktorý je len právnou definíciou predmetu bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

31. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že okresný súd vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 25.06.2018 v neprítomnosti žalovaného, k tomu odvolací súd uvádza, že takýto jeho procesný postup zodpovedal ust. § 180 CSP. Ak sa totiž riadne predvolaná strana na pojednávanie nedostaví, je len na úvahe súdu, či sa pojednávanie bude konať v jej neprítomnosti a či otvorí pojednávanie. Účasť na pojednávaní súdu je právom strany sporu, ktoré v prejednávanej veci žalovaným nebolo využité. Navyac, žalovaný je v tomto konaní zastúpený právnym zástupcom s plnomocenstvom udeleným pre celé konanie, ktorý sa pojednávania konaného dňa 25.06.2018 zúčastnil. Súčasne v tejto veci neexistoval (iný) dôležitý dôvod

na odročenie pojednávania. Inými slovami, v prípade pojednávania bez prítomnosti strany sporu za podmienok predpokladaných zákonom, nemôže dôjsť k odňatiu strany konať pred súdom (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo 116/93) a zároveň nie je porušená zásada kontradiktórnosti sporového konania. Ustanovenie § 180 CSP umožňuje súdu zvážiť dôvodnosť návrhu na odročenie pojednávania a nadväzne konať v dôvodných prípadoch v neprítomnosti strany sporu. V súdnej veci však návrh žiadnej strany sporu na odročenie pojednávania nebol podaný. Iné chápanie predmetného ustanovenia by viedlo k jeho obsolentnosti a zároveň k nežiaducim prietahom v konaní.

32. Zároveň treba zdôrazniť, že navrhovanie dôkazov v civilnom sporovom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže strana plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 154 CSP), o čom bola žalobkyňa zo strany okresného súdu riadne poučený (č.l. 16 a 17 spisu). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobkyňa v priebehu prvoinštančného konania neoznačila a ani nenavrhol súdu vykonanie dôkazu výsluchom žalovaného, a to ani na základe výzvy konajúceho súdu na pojednávaní dňa 25.06.2018, kde obidve procesné strany zhodne uviedli, že ďalšie návrhy na dokazovanie nemajú.

33. Skutočnosti a dôkazy, ktoré strana neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie nemožno v zásade pred odvolacím súdom uplatniť (výnimky formuluje ustanovenie § 366 CSP). V civilnom procese sa uplatňuje tzv. neúplný apelačný systém, kedy súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a strana môže v odvolacom konaní vzniesť námietky proti postupu prvoinštančného súdu len v prípade, ak dané námietky boli už predmetom posudzovania zo strany tohto súdu. Súd druhej inštancie vystupuje len ako opravný súd, jeho úlohou nie je vykonávať nové dôkazy, či zaoberať sa novými skutočnosťami, ktoré v prvoinštančnom konaní neboli produkované. Námietka žalovanej o nevykonaní dôkazu výsluchom žalovaného preto nie je dôvodná.

34. K námietke žalovanej, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných (predložených) dôkazov k nesprávnym zisteniam argumentujúc, že jej skutkové tvrdenia boli v celom rozsahu preukázané relevantnými dôkazmi, odvolací súd uvádza, že súdne rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ. Táto nesprávnosť môže byť spôsobená tromi príčinami, ktorými sú 1/ chybné vyhodnotenie návrhov na vykonanie dôkazov, 2/ nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov, alebo 3/ predpoklad „dotvorenia“ skutkového stavu ďalšími prípustnými prostriedkami procesnej obrany či procesného útoku. Ani o jeden takýto prípad sa však v prejednávanej veci nejedná. Odvolací súd pritom poukazuje na svoju argumentáciu uvedenú v bodoch 26. až 30. svojho rozhodnutia ohľadne dokazovania súdom vykonaného prvej inštancie.

35. Pokiaľ žalobkyňa vo svojom opravnom prostriedku namietala nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, k tomu odvolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd: 1/ neaplikoval príslušnú právnu normu (t.j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu), 2/ aplikoval nesprávnu právnu normu (t.j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú), 3/ obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo 4/ správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval. S prihliadnutím na vyššie uvedenú argumentáciu odvolacieho súdu je zrejmé, že ani tento odvolací dôvod nebol v prejednávanej veci naplnený.

36. Ako už bolo konštatované vyššie, znenie ustanovenia § 143 Občianskeho zákonníka samo o sebe nezakladá dôvodnosť podanej žaloby. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že v zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Súd prvej inštancie v závere odôvodnenia svojho rozhodnutia, správne uviedol, že v danom prípade žalobkyňa zvolila nevhodný prostriedok pre uplatnenie svojho nároku na súde. S

prihliadnutím na to, že žalovaný popiera tvrdenie žalobkyne, že predmetné nehnuteľnosti v príslušnom spoluvlastníckom podiele patria do ich BSM, žalobkyňa mala na súd podať iný typ žaloby, prostredníctvom ktorej môže eliminovať stav ohrozenia práva alebo neistoty v právnom vzťahu so žalovaným. Ak je totiž žalovaný zapísaný v katastri nehnuteľností ako výlučný vlastník nehnuteľnosti (v príslušnom spoluvlastníckom podiele), ktoré nadobudol počas trvania manželstva, má potom žalobkyňa (ako jeho manželka) naliehavý právny záujem na určení, že predmetné nehnuteľnosti, resp. spoluvlastnícky podiel na nich patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, lebo len také rozhodnutie môže byť podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností (k tomu pozri napr. rozhodnutie NS SR uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 48/2004).

37. Na základe uvedených skutočností, odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal v prejednávanej veci dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 191 ods. 1 CSP, súčasne spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil stranám sporu realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu strán, ako aj meritum veci. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 220 až § 222 CSP aj správne a presvedčivo odôvodnil.

38. Nakoľko odvolacie námietky vymedzené žalobkyňou, ktorými je odvolací súd viazaný, neboli dôvodné a odvolací súd nezistil ani nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré prihliada súd z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), rozsudok okresného súdu vo veci samej (t.j. v prvej vete výroku) ako vecne správny potvrdil.

39. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (veta druhá výroku), ktorý plne zodpovedá zákonným ustanoveniam v ňom citovaným. Je nepochybné, že žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, podľa § 255 ods. 1 CSP prináleží nárok na náhradu trov konania proti žalobkyňi, ktorá vo veci úspech nemala.

40. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal proti žalobkyňi nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %, nakoľko žalovaný mal v tomto štádiu konania plný úspech. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).